

AŠA POŠTA

srečilo, nisem pa imela še poguma, da bi jih poslala.

Prav lepo pozdravljam vse naročnike in naročnice, posebno pa Vas, g. urednik.

Micika Ofak,

učenka III. razr. ljudske šole v Vasi pri Kočevju.

Iz Bele Krajine

Danes Vam pišem prvo pismo ter Vas prosim, da me uvrstite med svoje kotičkarje. Sem učenka 1. razr. višje ljudske šole v Črnomlju. Opisala Vam bom, kako praznujemo v Beli Krajini vnebohoda ali po domače povedano križevu. Križevu je velik pastirski praznik. Ta dan gredo pastirji radi z živino na pašo, saj vedo, da si bodo privoščili vseh dobrot, ki so posebno zapeljive za želodce. S seboj nesejo dobrega belokranjskega vina in belega kruha. Ker vem, da se tudi Vam cedijo sline po belem kruhu, Vas že sedaj povabim, da pridete drugo leto tudi Vi k nam, da boste skupno z belokranjskimi pastirji obhajali ta pastirski praznik. Da se boste naučili naše belokranjske govorice, Vas povabim, da pridete na trgategv, kjer boste lahko poslušali belokranjski cviček. Prosim Vas, da se vabilu odzovete. Ko pa boste potovali iz bele Ljubljane k nam, Vas opozarjam, da bodite na potovanju pazljivi, ker se lahko zgodi, da se odpeljete na Hrvaško ali pa kam drugam. To se Vam bi črnomaljski otroci smejali. Šolski zvočnik bo vsak čas zazvonil, zato tudi jaz končam svoje pismo.

Iskreno Vas pozdravlja

Marija Gašperič,

uč. V. r. os. š. v Črnomlju.

Dolenja vas pri Cerknici

Tudi jaz sem naročnica »Vrtca«. Doma sem iz Begunj in sem pri teti v Dolenji vasi. Obiskujem IV. razred v Cerknici. V šolo nimam daleč, samo dobre četrte ure. V šolo hodim rada.

Pri nas je poleti prav lepo. Vas je dolga, po sredini teče potok, ki se imenuje Cerkniška.

Prav veselilo bi me, ako bi v prihodnjem »Vrtcu« čitala te moje skromne vrstice. Sedaj bo pa že zadosti za danes. Se bom še drugič kaj oglasila.

Vas lepo pozdravlja

Marta de Toni,

učenka IV. razreda ljudske šole v Cerknici.

Županova jama

Danes Vam napišem prvo pismo. Naročen sem že dve leti na »Vrtec«. Če še niste videli Županove jame, jo lahko pridete pogledat. Vsako nedeljo jo prihajajo občudovat iz daljnih krajev. Županova jama ima zelo lepe kapnike, ki so vsake vrste. Kapniki imajo razne podobe; zelo lepi so oni, ki zazvonijo, če udarimo po njih. V jami je električna razsvetljava, da se bolje vidi. Na Taboru imamo cerkev, ki so jo sezidali v starodavnih časih naši pradedje. Večkrat so jo napadali Turki. Branili so jo kristjani za obzidjem. V naše kraje je zašel zmagaj, ki je imel hudo glavo. Prosili so sv. Jurija za pomoč in je prišel ter mu je odsekal z ostrim mečem glavo; zato so mu obljubili, da mu bodo sezidali lepo cerkev, v kateri ga zdaj proslavljamo vsako spomlad 24. aprila. In sedaj skrbi sv. Jurij še vedno za nas. Dá nam dosti štrukljev, ki so jako dobri. Če ne verjamete, jih pa pridite pokusit, saj nič ne velja.

Kocjan Franc,

učenec IV. razreda ljudske šole,
Ponova vas.

Kako je v Kostelju?

Naša dolina se imenuje Kostelska dolina. Še danes se vidi razvaline starega kostelskega gradu, ki so ga razdejali Francozi. Zgodovina naše doline je zelo zanimiva in Vam jo drugič lahko na kratko opišem, če bo objavljen v »Vrtcu« moj dopis.

V naši šoli nas je mnogo naročenih na »Vrtec«. Vsi ga težko pričakujemo. Jaz ga zelo rada čitam. Tudi uganke sem poskusila reševati. Nekajkrat se mi je že po-